

Sygn. akt I C 206/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Leszek Kawecki

Protokolant: Beata Olewińska

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.**

przeciwko **Z. D.**

o zapłatę kwoty 3 202,12 zł

I/ zasądza od pozwanego **Z. D.** na rzecz strony powodowej (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w B.** kwotę **3 202,12 zł** (trzy tysiące dwieście dwa złote dwanaście groszy) z odsetkami umownymi za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 02 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;

II/ zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę **1 017 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu;

III/ z urzędu nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt **I C 206/18**

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w B.

-Białej wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i orzeczeniem nim, że pozwany Z. D. winien zapłacić na jej rzecz kwotę 3 202,12 zł z odsetkami umownymi za opóźnienie równymi dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 02 grudnia 2017 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych, w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podała, że pozwany poprzez podpisanie weksla dnia 21 kwietnia 2016 r. zobowiązał się do zapłaty w dniu 01 grudnia 2017 r. kwoty wskazanej na wekslu w wysokości 3 202,12 zł. Dlatego w dniu 01 listopada 2017 r. wezwała pozwanego do wykupu weksla, ale bezskutecznie. Podała też, że pozwany podpisując własnoręcznie kalendarz spłat, znał doskonale wysokość zobowiązania i termin spłaty. Wskazała również, że domaga się zasądzenia odsetek umownych za opóźnienie równych dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie art. 481 § 2¹ k.p.c.

Na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 stycznia 2018 r. w przedmiocie wydania nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym uproszczonym Sąd stwierdził brak podstaw do wydania takiego nakazu, albowiem z dokumentów

dołączonych do pozwu nie wynikało, by strona powodowa mogła żądać odsetek umownych za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Po skierowaniu sprawy na rozprawę wyznaczoną na dzień 25 kwietnia 2018 r. pozwany oświadczył, że uznaje powództwo w całości, nie kwestionuje też twierdzeń strony powodowej.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne w całości, albowiem pozwany uznał to powództwo, zgodnie zaś z przepisem art. 213 § 2 k.p.c. Sąd był związany tym uznaniem. Brak natomiast było podstaw do przyjęcia, iż uznanie to jest sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo że zmierza ono do obejścia prawa.

Wobec też przyznania w istocie twierdzeń pozwu, należy jedynie zauważyć, że pozwany podpisał weksel z dnia 21 kwietnia 2016 r., w którym zobowiązał się do zapłaty na rzecz (...) Sp. z o.o. w B. w dniu 01 grudnia 2017 r. kwoty 3 202,12 zł. Weksel ten został wystawiony na zabezpieczenie zwrotu udzielonej przez stronę powodową pożyczki gotówkowej na podstawie umowy nr (...) z dnia 21 kwietnia

2016 r. Pismem z dnia 01 listopada 2017 r. powodowa Spółka wypowiedziała zaś powyższą umowę pożyczki z zachowaniem terminu 30 dni, w związku z poważnym naruszeniem przez pozwanego postanowień umowy poprzez nieregulowanie zobowiązań w terminie i wezwała go do wykupu weksla. Jednocześnie wezwała pozwanego do natychmiastowej zapłaty kwoty 3 202,12 zł, na która składały się:

- kwota niespłaconej pożyczki – 3 194 zł,
- umowne odsetki z tytułu braku spłaty rat w terminie za każdy dzień zwłoki – 8,12 zł.

Strona powodowa dochodziła zatem w niniejszej sprawie zobowiązania wekslowego. Zobowiązanie takie ma charakter samodzielny i abstrakcyjny. Podkreślić przy tym należy, że to na niej ciążył obowiązek wskazania okoliczności faktycznych uzasadniających istnienie wierzytelności zabezpieczonej wekslem i jej wysokości, a także wskazanie dowodów na ich poparcie. Ponieważ powodowa Spółka wywiązała się z tych obowiązków, zasądzono od pozwanego należność główną dochodzoną pozwem wraz z należnymi odsetkami.

O kosztach procesu (punkt II wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i art. 98 § 3 k.p.c. Stosownie do przepisu art. 98 § 3 k.p.c., do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Według

z kolei przepisu art. 99 k.p.c., stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty

w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. W świetle wskazanych przepisów do kosztów procesu poniesionych przez stronę powodową należało zaliczyć: opłatę sądową od pozwu w kwocie 100 zł, wynagrodzenie radcy prawnego w kwocie 900 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

O klauzuli wykonalności (punkt III wyroku) Sąd orzekł w oparciu o przepis art. 333

§ 1 pkt 2 k.p.c., skoro zasądził roszczenie uznane przez pozwanego.